گزارش

پزشکیان: بنزین ۱۵۰۰ تومانی ناممکن است

رئیس‌جمهوری با اشاره به دیدار هفت‌ساعته با رهبر معظم انقلاب، اظهار کرد: به رهبری عرض کردم گروهی از افراد مشخص شوند تا مسئولیت انتخاب مدیران و واگذاری مسئولیت‌ها را براساس لیاقت، شایستگی، تجربه و پاسخ‌گویی برعهده بگیرند، نه اینکه وابستگی افراد به رئیس‌جمهوری یا دیگران ملاک تصمیم‌گیری باشد. مسعود پزشکیان در آیین بازگشایی دانشگاه‌های کشور در سال تحصیلی جدید تأکید کرد: من مگر دیوانه‌ام اگر حرف درستی به من گفته شود، آن را نپذیرم؟ یا کسی راه درست را به من نشان دهد و آن را قبول نکنم؟ هیچ ظلمی بالاتر از این نیست که حرف درست و حق را نپذیریم. رئیس‌جمهوری با اشاره به مسیر طی‌شده در زندگی شخصی و مسئولیت‌هایی که بر عهده گرفته است، اظهار کرد: من که امروز اینجا ایستاده‌ام، روزی دانشجویی معمولی بودم، سپس پزشک شدم، مسئولیت دانشگاه را بر عهده گرفتم، وزیر شدم و زمانی نیز مانند سایر نمایندگان، یک نماینده معمولی بودم. اکنون مسئولیت سنگین کشور بر دوش ماست و باید برای حل مشکلات تلاش کنیم. او اظهار کرد: می‌توانیم مشکلات را حل کنیم به شرط آنکه در کنار یکدیگر باشیم، دست به دست هم بدهیم، قله‌ها را ببینیم و برای رسیدن به آنها تلاش کنیم. ممکن است من به آن قله‌ها نرسم، اما در میان ما کسانی هستند که به این قله‌ها خواهند رسید و می‌توانند دیگران را نیز با خود همراه کنند و به آن جایگاه برسانند. رئیس‌جمهوری با یادآوری خاطرات دوران دانشجویی، گفت: زمانی که دانشجو بودیم، شعرهای مختلفی می‌خواندیم تا از نظر روحی به خودمان انگیزه بدهیم. یکی از این شعرها چنین بود، «گر مرد رهی، میان خون باید رفت/ از پای فتاده، سرنگون باید رفت/ تو پای به راه در نه و هیچ مپرس/ خود راه بگویدت که چون باید رفت». پزشکیان با تأکید بر ضرورت حرکت در مسیر اهداف و اعتماد به راهی که برای خدمت انتخاب شده است، تصریح کرد: باور کنید اصلا فکر نمی‌کردم به جایگاهی که امروز در آن ایستاده‌ام برسم اما با تمام وجود دلمان می‌خواست برای مردم، ایران، استقلال، عزت و سربلندی‌مان تا جایی که از دستمان برمی‌آید، تلاش کنیم. این همان هدفی بود که با تمام وجود به دنبال آن بودیم و برای حرکت در مسیر آن تلاش می‌کردیم.

نباید در اصلاح قیمت بنزین به‌صورت ناگهانی مداخله کنیم

رئیس‌جمهوری با اشاره به هزینه‌های حمل‌ونقل بنزین و تفاوت آن با قیمت عرضه، اظهار کرد: همه می‌دانند نمی‌توان بنزین را با قیمت هزارو ۵۰۰ تومان عرضه کرد، در حالی که هزینه حمل‌ونقل آن به حدود چهار تا پنج هزار تومان می‌رسد؛ یعنی بنزینی که حمل می‌کنیم و به مقصد می‌رسانیم، حدود پنج هزار تومان هزینه دارد، اما آن را با قیمت هزارو ۵۰۰ تومان عرضه می‌کنیم. او با بیان اینکه در چنین شرایطی باید راهکاری برای همراه‌کردن مردم و رفع نگرانی‌های آنان پیدا کرد، افزود: باید بتوانیم مشکلات را حل کنیم و در عین حال، مزایای این تصمیمات را بر اساس عدالت به همه مردم برسانیم. موضوع روشن است، اما اگر بخواهیم به‌صورت ناگهانی مداخله کنیم، ممکن است کل جامعه دچار آشفتگی شود. رئیس‌جمهوری با تشبیه اصلاحات اجتماعی و اقتصادی به روند درمان بیماران گفت: من بارها گفته‌ام در پزشکی، وقتی با یک بیمار مواجه می‌شویم، صرفا یک دارو به او نمی‌دهیم، بلکه برای حل مشکل، مداخلات مختلفی انجام می‌دهیم؛ از جمله در زمینه عروق، قدرت عضلانی، کنترل درد، وضعیت روانی و مقابله با عفونت، متناسب با شرایط بیمار اقدام می‌کنیم. پزشکیان ادامه داد: نکته دوم این است که باید به‌تدریج پیش برویم و فرصت بدهیم تا بیمار بتواند روند درمان را تحمل کند. اگر دوز دارویی که تجویز می‌کنیم بیش از حد باشد، ممکن است بیمار را از بین ببرد و اگر کمتر از میزان لازم باشد، اثربخشی کافی نخواهد داشت. او با تأکید بر ضرورت ارزیابی مستمر شرایط برای انتخاب راهکار مناسب تصریح کرد: باید براساس وضعیت بیمار تصمیم بگیریم؛ به همین دلیل لازم است هر روز شرایط او را نظارت و ارزیابی کنیم و سپس مداخله بعدی را انجام دهیم.

آنچه در برخی شرکت‌های دولتی انجام می‌شود، مدیریت نیست

او با انتقاد از نحوه اداره برخی از این مجموعه‌ها گفت: با وجود چنین سرمایه‌ای، همچنان با مشکلات مدیریتی مواجه هستیم. در این مجموعه‌ها افرادی مستقر می‌شوند و کارهایی انجام می‌دهند، اما واقعیت این است که باید عملکرد آنها را بررسی کنیم. من نمی‌خواهم بیشتر از این درباره این موضوع صحبت کنم، اما وقتی می‌بینم چه اتفاقی در حال رخ‌دادن است، احساس می‌کنم آنچه انجام می‌شود، مدیریت نیست. رئیس‌جمهوری تأکید کرد: باید برای استفاده درست از ظرفیت‌های کشور، هم در حوزه دانشگاه و هم در حوزه مدیریت شرکت‌ها، زمینه ورود افراد توانمند، برخوردار از مهارت و دارای اراده برای حل مشکلات فراهم شود.

پزشکیان با اشاره به مشکلات موجود در مسیر اصلاح مدیریت تصریح کرد: وقتی می‌خواهیم مدیری را در جایی تغییر دهیم، می‌گویند این فرد به رئیس‌جمهوری وصل است و نباید او را جابه‌جا کنید؛ برای انتصاب فرد دیگری نیز می‌گویند به شخص دیگری وابستگی دارد و اجازه نمی‌دهند تصمیم براساس کارایی، دانایی و توانایی افراد گرفته شود. این یکی از مشکلاتی است که با آن مواجه هستیم.

«شرق» پیامدهای گفت‌وگوی ترامپ و پوتین درباره ایران را در وضعیت نه جنگ و نه صلح بررسی می‌کند

ایران پشت میز ترامپ و پوتین

آیا مسکو برای نزدیک‌شدن به واشینگتن بر سر منافع تهران معامله کرده است؟

زهره فراهانی: هنوز جزئیات گفت‌وگوی ولادیمیر پوتین و دونالد ترامپ منتشر نشده بود که یک پرسش در فضای سیاسی ایران دست‌به‌دست شد؛ آیا در مذاکره رئیس‌جمهور آمریکا با رئیس‌جمهور روسیه، بر سر ایران هم توافقی شده است؟ پرسشی که شاید در شرایط عادی چندان حساسیت‌برانگیز نبود، اما برای کشوری که ماه‌هاست میان جنگ و مذاکره معلق مانده و هنوز از سایه بازگشت حملات نظامی فاصله نگرفته، معنای دیگری دارد. تهران از یک طرف روسیه را شریک راهبردی خود می‌داند و از طرف دیگر می‌بیند همان شریکی که چند ساعت قبل با رئیس‌جمهور ایران درباره تحولات منطقه گفت‌وگو کرده، حالا با رئیس‌جمهور آمریکا پشت میز مذاکره نشسته و به توافقی رسیده است. توافقی که بخش آشکار آن به گازوئیل مربوط می‌شود، اما بخش سیاسی آن همچنان پرسش‌هایی بی‌پاسخ دارد. ماجرا از پنجشنبه هشتم اکتبر آغاز شد، زمانی که مسعود پزشکیان در حاشیه نشست سران کشورهای مستقل مشترک‌المنافع در ترکمنستان با پوتین دیدار کرد. دو رئیس‌جمهور درباره روابط دوجانبه و تحولات منطقه گفت‌وگو کردند و پوتین از آمادگی مسکو برای کمک به حل‌وفصل بحران ایران سخن گفت. یک روز بعد، پوتین با ترامپ تماس گرفت. گفت‌وگویی که به روایت کرملین حدود ۹۰ دقیقه ادامه داشت و دستیار رئیس‌جمهور روسیه آن را دوستانه و مفصل توصیف کرد. نتیجه آشکار تماس، اعلام توافقی برای عرضه گازوئیل روسیه به بازار آمریکا و جهان بود؛ خبری غیرمنتظره، آن هم در شرایطی که واشینگتن پیش‌تر برای محدودکردن درآمدهای انرژی مسکو تحریم‌های گسترده‌ای اعمال کرده بود. ترامپ اعلام کرد روسیه بلافاصله بیش از ۳۰۰ هزار تن گازوئیل عرضه خواهد کرد و محموله‌های دیگری نیز در ماه‌های آینده وارد بازار می‌شود. وزارت خزانه‌داری آمریکا هم برای اجرای این توافق، بخشی از محدودیت‌های مربوط به تجارت گازوئیل روسیه را به‌طور موقت کنار گذاشت. اقدامی که برای پوتین یک دستاورد اقتصادی و سیاسی محسوب می‌شود و برای ترامپ فرصتی است تا در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره، به رأی‌دهندگانی که از افزایش قیمت سوخت ناراضی‌اند، نشان دهد برای کاهش هزینه‌های زندگی اقدامی کرده است. اما در تهران، موضوع فقط گازوئیل نبود. آنچه حساسیت ایجاد کرد، هم‌زمانی این توافق با ادامه تنش میان ایران و آمریکا و ابهام درباره محتوای سیاسی تماس دو رئیس‌جمهور بود.

ایران در گفت‌وگو حضور داشت، اما چگونه؟

یک روز پس از تماس تلفنی، کرملین تأیید کرد ایران نیز موضوع گفت‌وگوی پوتین و ترامپ بوده است. دیمیتری پسکوف، سخنگوی ریاست‌جمهوری روسیه، اعلام کرد پوتین با هماهنگی پزشکیان، دیدگاه تهران درباره راه‌های احتمالی پایان درگیری با آمریکا را به ترامپ منتقل کرده است. این نخستین نشانه روشن از حضور پرونده ایران در گفت‌وگو بود؛ موضوعی که تفاوت مهمی با شایعات مربوط به معامله پنهانی دارد. روسیه می‌گوید پیام تهران را منتقل کرده، اما هنوز مشخص نیست پاسخ ترامپ چه بوده و آیا دو طرف فراتر از انتقال این پیام نیز درباره آینده مناسبات ایران و آمریکا گفت‌وگو کرده‌اند یا نه. جزئیات دیگری هم از سوی مسکو منتشر شد. یوری اوشاکوف، دستیار پوتین گفت رئیس‌جمهور روسیه در تماس با ترامپ بار دیگر پیشنهاد انتقال اورانیوم با غنای بالای ایران به روسیه را به عنوان یکی از راه‌های خروج از بن‌بست مطرح کرده است. به گفته او، ترامپ نیز از نقش‌آفرینی مسکو در حل بحران استقبال کرده است. این پیشنهاد البته تازه نیست و پیش‌تر نیز مطرح شده بود، اما بازگشت آن به گفت‌وگوی دو رئیس‌جمهور نشان می‌دهد موضوع ایران صرفا در حاشیه مذاکره نبوده است. بااین‌حال، مطرح‌شدن پیشنهاد روسیه به معنای موافقت تهران با انتقال ذخایر اورانیوم یا شکل‌گیری توافقی سه‌جانبه نیست. همین فاصله میان آنچه اعلام شده و آنچه هنوز روشن نیست، زمینه گمانه‌زنی‌ها را فراهم کرده است. در بخشی از واکنش‌های فضای مجازی، تماس ترامپ و پوتین به معنای نزدیک‌شدن مسکو به واشینگتن و احتمال تضعیف موقعیت تهران تعبیر شد. برخی نگران‌اند روسیه برای گرفتن امتیاز در پرونده اوکراین یا تحریم‌های اقتصادی، در موضوع ایران انعطاف نشان دهد. در مقابل، گروهی چنین برداشتی را بزرگ‌نمایی یک توافق محدود می‌دانند. تا اینجا سندی علنی که نشان دهد پوتین بر سر منافع ایران با ترامپ معامله کرده، منتشر نشده است. با وجود این، نمی‌توان اهمیت سیاسی تماس را هم نادیده گرفت؛ به‌ویژه زمانی که هنوز هیچ توافق پایداری میان تهران و واشینگتن به دست نیامده است.

عباس‌زاده: پوتین ایران را ارزان نمی‌فروشد

محمود عباس‌زاده‌مشکینی، نماینده پیشین مجلس و سخنگوی سابق کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، در گفت‌وگو با «شرق» اساس برداشت معامله بر سر ایران را قبول ندارد. او معتقد است آنچه پس از گفت‌وگوی ترامپ و پوتین در فضای سیاسی مطرح شده، بیش از آنکه بر شواهد مشخص استوار باشد، می‌تواند به ابزاری برای فشار روانی علیه ایران تبدیل شود. او می‌گوید: «به طور طبیعی آمریکایی‌ها روی این توافق کار رسانه‌ای زیادی خواهند کرد. تلاش می‌کنند به ایرانی‌ها القا کنند روسیه که ایران آن را هم‌پیمان خود می‌دانست، با آمریکا بر سر ایران معامله کرده و حالا ایران تنهاتر شده است. به نظر من آمریکایی‌ها بیشتر از میدان جنگ سخت، روی جنگ رسانه‌ای و روانی کار می‌کنند». عباس‌زاده معتقد است رابطه تهران و مسکو را نمی‌توان با یک تماس تلفنی یا توافق اقتصادی سنجید. به گفته او: «از منظر استراتژیک به نفع روسیه نیست که در این شرایط از همکاری با ایران صرف‌نظر کند. ایران پدیده کوچکی نیست که پوتین بخواهد رفاقت با آن را ارزان بفروشد. ارتباط ایران و روسیه این‌قدر سطحی و متزلزل نیست. این همکاری ریشه دارد و بر اساس منافع راهبردی شکل گرفته است». از نگاه این عضو پیشین کمیسیون امنیت ملی، اختلافات روسیه و آمریکا چنان عمیق است که نمی‌توان تصور کرد یک توافق محدود در حوزه انرژی به معنای تغییر اساسی مناسبات دو کشور باشد. او البته احتمال گفت‌وگوی دو طرف درباره ایران را رد نمی‌کند، اما معتقد است نباید از هر تماس دیپلماتیک، نتیجه‌ای علیه تهران گرفت. وقتی از او می‌پرسیم آیا همراهی پوتین با ترامپ در اعلام این توافق، خود نشانه‌ای از بازی هم‌زمان روسیه با دو طرف نیست، پاسخ می‌دهد: «ما هیچ‌وقت از روسیه تعهد نگرفته‌ایم که با کشورهای دیگر ارتباط نداشته باشد. در سیاست خارجی نمی‌شود گفت یا با ما باشید یا با دیگران. چنین منطقی جواب نمی‌دهد. ما خودمان هم با آمریکا به‌صورت غیرمستقیم گفت‌وگو می‌کنیم. پوتین مستقیم با ترامپ صحبت می‌کند. مهم این است که آیا این گفت‌وگو به توافقات و منافع ما آسیب می‌رساند یا نه». به باور او، منافع ملی کشورها ایجاب می‌کند مناسبات متنوعی داشته باشند و نمی‌توان انتظار داشت روسیه صرفا به دلیل همکاری با ایران، رابطه خود را با واشینگتن قطع کند. بااین‌حال، پرسشی که در برابر این تحلیل قرار می‌گیرد، فقط حق مسکو برای گفت‌وگو با آمریکا نیست؛ مسئله این است که اگر در آینده منافع روسیه و ایران در موضوعی حساس از یکدیگر فاصله بگیرد، همکاری راهبردی دو کشور تا کجا ادامه خواهد یافت؟

شراکت راهبردی، بدون تضمین دفاعی

ایران و روسیه در دی‌ماه ۱۴۰۳ پیمان جامع مشارکت راهبردی امضا کردند؛ توافقی بلندمدت که بخش‌های گسترده‌ای از همکاری اقتصادی، سیاسی، امنیتی و نظامی را دربرمی‌گیرد. اما در متن این پیمان تعهدی برای دفاع نظامی متقابل در صورت حمله به یکی از طرفین وجود ندارد. طرفین متعهد شده‌اند به مهاجم علیه یکدیگر کمک نکنند، نه اینکه الزاما در جنگ وارد حمایت نظامی مستقیم شوند. این تفاوت در شرایط کنونی ایران اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. روسیه در سال‌های گذشته از مواضع تهران در بسیاری از پرونده‌های بین‌المللی حمایت کرده و همکاری‌های دو کشور نیز گسترش یافته است، اما مسکو همواره تلاش کرده رابطه خود با دیگر بازیگران منطقه‌ای و جهانی را حفظ کند. تجربه جنگ‌های اخیر نیز نشان داده حمایت سیاسی روسیه الزاما به معنای ورود این کشور به درگیری نظامی در کنار ایران نیست. بنابراین می‌توان هم‌زمان پذیرفت همکاری تهران و مسکو دارای منافع مشترک و ظرفیت‌های راهبردی است و درعین‌حال، انتظار حمایت نامحدود از روسیه واقع‌بینانه نیست. این موضوع در مورد توافق اخیر اهمیت دوچندانی دارد. مسکو از کاهش فشار تحریم‌ها سود می‌برد و واشینگتن امیدوار است با افزایش عرضه سوخت، بخشی از فشار اقتصادی ناشی از جنگ را مهار کند. برای ایران، پیامد احتمالی چنین توافقی می‌تواند فراتر از روابط دوجانبه روسیه و آمریکا باشد. اگر ترامپ بتواند از فشار قیمت سوخت بر اقتصاد آمریکا بکاهد، ممکن است در مدیریت هزینه‌های سیاسی ادامه تنش با تهران نیز دست بازتری پیدا کند. البته میزان واقعی اثر توافق بر قیمت انرژی همچنان محل تردید کارشناسان است؛ به‌ویژه آنکه حجم اولیه عرضه اعلام‌شده، در مقایسه با مصرف بازار آمریکا و جهان چندان بزرگ نیست. عباس‌زاده نیز بر همین محدودیت تأکید دارد. او می‌گوید میزان گازوئیلی که در مرحله نخست مطرح شده، تقریبا معادل ۱۵ ساعت مصرف گازوئیل آمریکاست و از نظر او بزرگ‌نمایی این توافق بیش از آنکه با ظرفیت واقعی آن تناسب داشته باشد، کارکرد سیاسی و رسانه‌ای دارد. این محاسبه به نخستین محموله ۳۰۰ هزار تنی مربوط است و نباید آن را با کل حجم وعده‌داده‌شده اشتباه گرفت.

بااین‌حال، پرسش اصلی همچنان باقی است: آیا کوچک‌بودن حجم اولیه یک توافق اقتصادی، به معنای کوچک‌بودن اهمیت سیاسی آن نیز هست؟

سایه جنگ همچنان بالای سر تهران

توافق ترامپ و پوتین در زمانی اعلام شده که مسیر دیپلماسی تهران و واشینگتن هنوز به نتیجه نرسیده است. اختلافات بر سر شرایط پایان درگیری، رفع محاصره دریایی، بازگشایی تنگه هرمز و پرونده هسته‌ای ادامه دارد. ایران پاسخ آمریکا به پیشنهاد خود را ناکافی دانسته و رایزنی‌ها همچنان از طریق میانجی‌ها دنبال می‌شود. در چنین وضعیتی، هر تغییر در مناسبات واشینگتن با قدرت‌های دیگر می‌تواند بر محاسبات سیاسی تهران اثر بگذارد، حتی اگر به توافقی مستقیم درباره ایران منجر نشده باشد. از عباس‌زاده می‌پرسیم گفت‌وگوی ترامپ و پوتین چه تأثیری بر سایه جنگی دارد که همچنان بر سر ایران سنگینی می‌کند؟ او تأکید می‌کند روسیه خود درگیر جنگی است که آمریکا و کشورهای اروپایی نیز در آن نقش دارند و مذاکره دو طرف را نباید به معنای پایان رقابتشان دانست. او می‌گوید: «مذاکره هم بخشی از جنگ است. ما با آمریکا غیرمستقیم مذاکره می‌کنیم و روسیه هم با آمریکا مذاکره می‌کند. این اتفاق به معنای آن نیست که اختلافاتشان تمام شده است. ما باید ببینیم چگونه می‌توانیم از این شرایط به نفع کشور استفاده کنیم». عباس‌زاده اعتقاد دارد دولت آمریکا برای کاهش فشار داخلی ناشی از افزایش قیمت انرژی، به نمایش موفقیت‌های سیاسی و اقتصادی نیاز دارد. به همین دلیل، از نگاه او، توافق با روسیه می‌تواند علاوه بر هدف اقتصادی، بخشی از تلاش ترامپ برای تغییر فضای روانی باشد. بااین‌حال، آثار احتمالی این توافق بر ایران صرفا به اهداف تبلیغاتی کاخ سفید محدود نمی‌شود. کاهش محدودیت‌های اقتصادی روسیه، نقش احتمالی مسکو در میانجیگری و بازگشت پیشنهاد مربوط به اورانیوم ایران، هرکدام می‌توانند در ادامه مذاکرات اهمیت پیدا کنند. در این میان، تهران با مسئله‌ای جدی روبه‌رو است. از یک سو نمی‌تواند همه تماس‌های مسکو و واشینگتن را نشانه معامله علیه خود بداند و از سوی دیگر، نمی‌تواند صرفا با اتکا به عنوان شراکت راهبردی، مطمئن باشد منافعش در همه تصمیم‌های روسیه لحاظ خواهد شد. روابط بین‌الملل بر اساس منافع کشورها پیش می‌رود و نزدیکی سیاسی، تضمینی برای یکسان‌بودن این منافع در تمام پرونده‌ها نیست. گفت‌وگوی ترامپ و پوتین هنوز به توافقی آشکار درباره ایران منجر نشده، اما روشن کرده پرونده تهران در مناسبات قدرت‌های بزرگ جایگاه مهمی دارد. روسیه در یک سوی ماجرا شریک راهبردی ایران است و در سوی دیگر، می‌خواهد از فرصت مذاکره با آمریکا برای تأمین منافع خود بهره ببرد. واشینگتن نیز در شرایطی با مسکو وارد توافق شده که فشارهای اقتصادی جنگ با ایران به یکی از مسائل مهم داخلی آمریکا تبدیل شده است. برای تهران شاید مهم‌ترین مسئله نه اثبات شایعه معامله و نه رد کامل آن، بلکه میزان نقش‌آفرینی خود در تصمیم‌هایی باشد که می‌تواند آینده کشور را تحت تأثیر قرار دهد. ایران همچنان در وضعیتی قرار دارد که جنگ پایان قطعی نیافته و صلح نیز هنوز شکل نگرفته است. در چنین شرایطی، مهم است تهران بداند در گفت‌وگوهای قدرت‌های بزرگ دقیقا چه جایگاهی دارد؛ طرفی که درباره آینده‌اش تصمیم می‌گیرند، یا بازیگری که می‌تواند مسیر تصمیم‌ها را تغییر دهد؟ پاسخ این پرسش را نه اطمینان‌بخشی‌های سیاسی تعیین می‌کند و نه نگرانی‌های فضای مجازی، بلکه تحولات دیپلماتیکی روشن خواهد کرد که هنوز نتیجه نهایی آنها معلوم نیست.

بقایی: از میز مذاکره و دیپلماسی فرار نمی‌کنیم

سخنگوی وزارت امور خارجه با اشاره به ادعای آمریکا درباره کنترل تنگه هرمز گفت: فکر نمی‌کنم بازارهای مالی به چنین ادعاهایی که از سوی آمریکایی‌ها مطرح می‌شود توجهی کند، چنانکه می‌بینیم خود آمریکایی‌ها برای تأمین سوخت به دیگر کشورها متوسل شده‌اند و این خود گویای وضعیت است.

اسماعیل بقایی در ابتدای نشست خبری خود با خبرنگاران ضمن قرائت ابیاتی از حافظ شیرازی، فرارسیدن «روز گرامیداشت حافظ»، این شاعر نامدار ایرانی را گرامی داشت. سخنگوی وزارت خارجه در ادامه در پاسخ به این پرسش که آمریکایی‌ها مدعی هستند ایران اهرم تنگه هرمز را از دست داده و اکنون کنترل تنگه هرمز در دست آنهاست، گفت: ادعاهای آمریکایی‌ها در این زمینه با آنچه در روی زمین شاهد آن هستیم هیچ تطابقی ندارد. او افزود: آنها می‌توانند بگویند ایران اهرم خود را از دست داده ولی ما کار خود را می‌کنیم و فکر نمی‌کنم بازارهای مالی نیز به چنین ادعاهایی که از سوی آمریکایی‌ها مطرح می‌شود توجهی کند و وقعی بگذارد. چنانکه می‌بینیم خود آمریکایی‌ها برای تأمین سوخت به دیگر کشورها متوسل شده‌اند و این خود گویای وضعیت است. سخنگوی وزارت خارجه با بیان اینکه اتفاقاتی که در تنگه هرمز رخ داد برای اهرم‌سازی نبوده است، ادامه داد: آنچه در تنگه هرمز از نهم اسفند ۱۴۰۴ شاهد هستیم، نتیجه عملکرد آمریکا و اسرائیل است و تا مادامی که آمریکا اصرار داشته باشد این آبراه را از طریق محاصره اقتصادی و جنگ دریایی ناامن کند، امنیت به این آبراه برنمی‌گردد. بقایی گفت: ما از این وضعیت خوشحال نیستیم، چراکه امنیت تنگه هرمز بیش از هر چیزی برای ما لازم است ولی آمریکا با این اقدام تجاوزکارانه خود برای خودش، منطقه و دنیا ایجاد دردسر کرده است. در ادامه در پاسخ به پرسشی درمورد گفت‌وگوی تلفنی شب گذشته وزیران امور خارجه ایران و عربستان در حالی که شاهد افزایش تنش بین یمن و عربستان هستیم و همچنین گزارش وال‌استریت ژورنال مبنی بر اینکه ولیعهد سعودی تأکید کرده است راه‌های دیپلماتیک بین ایران و عربستان حفظ شود ولی ریاض از افزایش فشار اقتصادی بر ایران حمایت می‌کند، گفت: طبیعی است رسانه‌ها تحلیل‌های خودشان را داشته باشند.

هیچ‌وقت از میز مذاکره و دیپلماسی فرار نمی‌کنیم

او در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه آمریکایی‌ها به نقطه پیشین بازگشته‌اند و مسائل هسته‌ای را مطرح می‌کنند، گفت: ما هیچ‌وقت به نقطه اول برنمی‌گردیم. مگر می‌شود تجارب دو سال گذشته را نادیده گرفت و بعد گفت ما به نقطه اول برگشته‌ایم؟ هر روزی که می‌گذرد، حتما از تجربه‌اش استفاده می‌کنیم؛ هم از حیث تقویت توانمندی خودمان و هم از جهت درس‌آموزی از بدعهدی‌های طرف مقابل. ما آن‌قدر اعتمادبه‌نفس داریم که هیچ‌وقت از میز مذاکره و دیپلماسی فرار نکنیم. برای ما دیپلماسی به اندازه میدان و جنگ مهم است. حتما از ابزار دیپلماسی، هرجا لازم باشد و هرجا جا داشته باشد، برای تأمین منافع‌مان استفاده می‌کنیم. اما یادمان نرود که به‌هیچ‌وجه ایران سزاوار شماتت نیست. یادمان نرود ایران با حسن نیت در همه روندهای دیپلماتیک شرکت کرد. طرفی که منحصرا باید به خاطر این وضعیت سرزنش شود و باید پاسخ‌گو باشد، طرفی است که در میانه مذاکرات میز مذاکره را منهدم کرد و کماکان هم بر همان زیاده‌خواهی‌های قبلی خود اصرار دارد. چطور می‌شود ادعای مذاکره و دیپلماسی کنند، در حالی که جنگ اقتصادی را تشدید کردند، عملا شرایط جنگی را حفظ کردند و بعد ادعا کنند ما به دنبال مذاکره هستیم؟ لذا این ادعاها را باید واقعا در شرایط عملی و در وضعیتی که در آن قرار داریم، مورد تحلیل قرار دهیم.

برای حل تنش میان عربستان و یمن آمادگی داریم

بقایی افزود: این گفت‌وگو در ادامه رایزنی‌هایی بود که ایران با کشورهای منطقه دارد، ما شدیدا نگران اتفاقاتی هستیم که در شبه‌جزیره عربستان رخ می‌دهد. بارها برای کمک و حل این موضوع و انجام گفت‌وگو بین طرفین اعلام آمادگی کرده‌ایم؛ چراکه معتقدیم تداوم و تشدید تنش بین دو کشور اسلامی صرفا باعث بهره‌برداری رژیم صهیونیستی خواهد شد و نمی‌پذیریم بین دو کشور اسلامی درگیری و تنش وجود داشته باشد. از طرف دیگر به اندازه کافی منطقه ما به خاطر اقدامات رژیم صهیونیستی و آمریکا پرتنش است. بقایی تأکید کرد مردم یمن حق دارند بدون محاصره و فشار، زندگی شرافتمندانه‌ای داشته باشند. سخنگوی دستگاه دیپلماسی خاطرنشان کرد: در تماس دیشب آمادگی خود را برای کمک به حل‌وفصل این تنش از طریق گفت‌وگو اعلام کردیم.

سخنرانی روبیو در آتن، جنگ شناختی علیه ایران بود

او در پاسخ به پرسشی درباره سخنرانی پرحاشیه وزیر خارجه آمریکا در آتن درباره تاریخ ایران و اهمیت آن در زمان کنونی گفت: این سخنرانی و انتخاب این چیدمان توسط وزیر خارجه آمریکا را باید به عنوان بخشی از جنگ شناختی علیه ایران و شاید جهان در نظر گرفت. ارائه تفسیری کاملا کج و معوج و وارونه از حوادث تاریخی برای توجیه جنگ‌طلبی آمریکا هم خطرناک است و هم جفا به فرهنگ و تمدن یونان است. البته ناخواسته، وزیر خارجه آمریکا به واقعیت‌هایی اعتراف کرد؛ به اینکه ایران نه صرفا به عنوان یک تکه خاک و جغرافیا، بلکه به عنوان یک منش، مفهوم و ایده به مدت هزاران سال تداوم داشته است. تداوم یک تمدن و فرهنگ حتما نمی‌تواند بر اثر فتوحات جغرافیایی و نظامی حاصل شود. راز مانایی و تداوم ایران، چیزی نیست جز تعامل‌پذیری و متعامل‌بودن آن. بقایی افزود: اگر به پاسارگارد نگاه کنید، نشانه‌های همه فرهنگ‌ها و تمدن‌هایی که رقبای آن روز ایران بودند هم دیده می‌شود. ایرانیان همیشه اهل رقابت بودند اما با تعامل. ما هیچ وقت اقتدار و حیات خود را در نفی دیگران جست‌وجو نکردیم. ما حتی با رقبای خود هم در تعامل بودیم. غرب امروز از لحاظ مبنایی و اندیشه‌ای وجود نمی‌داشت اگر اندیشمندان ایرانی و مسلمان در دوران تاریک قرون وسطی مترجم و مفسر اندیشه‌های یونانی نمی‌بودند. او گفت: آمریکای امروز چه ارتباطی با یونان دارد؟ یونانی که فقط جنگ و جنگ‌آوری نبوده، بلکه از فلسفه و فرهنگ برخوردار بوده است. تمدن ایرانی همیشه با وصل‌کردن و ساختن، استقرار پیدا کرده و تداوم یافته است. خواجه حافظ شیرازی ما یکی از افتخارات تمدنی ایران است. من از مشاوران آقای روبیو خواهش می‌کنم یک جلد دیوان حافظ که حتما به زبان اسپانیولی کوبایی ترجمه شده هم به ایشان تقدیم کنند که با لطافت تمدن و فرهنگ ایرانی آشنا شوند. بقایی با ابراز امیدواری از اینکه این موضوع دیگر تکرار نشود، گفت: در دوره‌ای که جهان با ستیزه‌جویی آمریکا مواجه است، صحبت‌کردن از دوگانه‌های ایدئولوژیک و تمدنی خطای محض است. اینکه بخواهید اندیشه‌های مبتنی بر برخورد تمدن‌ها را به شیوه دیگری بیان کنید، حتما هیچ نیت خیری در آن نیست جز مشروعیت‌سازی برای جنگ و تجاوز. او افزود: آمریکا نمی‌تواند خودش را نماینده تمدن غرب و یونانی معرفی کند. آیا دو جنگ جهانی که بین اروپایی‌ها واقع شد و جهان را در کام خود فرو برد، ناشی از تقابل تمدن شرق و غرب بود؟ آیا استعمار نتیجه تعارض بین شرق و غرب بود؟ جنایات سه سال گذشته آیا نتیجه تقابل ایران و آمریکا بود؟ اساسا جنگ خود آمریکا که به استقلال آمریکا منجر شد، آیا علیه تمدن ایرانی و فارسی بود یا علیه انگلستان؟ سخنگوی وزارت امور خارجه تصریح کرد: کسانی که سخنرانی وزیر خارجه آمریکا را نوشته‌اند، به این تناقض‌ها واقف بوده‌اند، اما تعمدا نادیده گرفتند، آن‌هم صرفا برای توجیه تجاوز و خشونت. قطعا کشورهای اروپایی و آنهایی که خودشان را میراث‌دار تمدن غرب و یونانی می‌دانند، حتما وظیفه دارند مواضع خود را روشن کنند. اینکه آمریکا به تجاوز علیه ایران یک پوشش و قالب تمدنی می‌دهد و هم‌زمان یورش بی‌سابقه‌ای به چارچوب نهادی که پس از جنگ جهانی دوم ایجاد شده وارد می‌کند، به چه معناست؟ این پرسش‌هایی است که همگان و طرف‌های غربی باید به آن پاسخ دهند.

هنوز در حال بررسی نکات آمریکایی‌ها هستیم

او درباره آخرین وضعیت تبادل پیام‌ها میان ایران و آمریکا و اظهارات شب گذشته محسن رضایی، دبیر شورای‌عالی امنیت ملی مبنی بر اینکه آمریکا برخی از شروط هفت‌گانه ایران را پذیرفته، اما ما پاسخ‌شان را ناکافی می‌دانیم، گفت: تبادل پیام از طریق میانجی‌ها میان ایران و آمریکا ادامه دارد. آنچه در حاشیه اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل مطرح و به «طرح هفت‌روزه ایران» موسوم شد، مطالبه حقوق مشروع ایران بود. درباره آن نیز بسیار صحبت شده است. این هفت مورد عبارت‌اند از: رفع محاصره دریایی، توقف جنگ در همه جبهه‌ها و آزادسازی دارایی‌های ایران و به‌طور خلاصه هرآنچه در قالب یادداشت تفاهم درباره آن توافق کرده بودیم. بقایی گفت: اینها مواردی است که به عنوان حقوق ایران در هر مذاکره‌ای مطرح خواهد شد. شرایط تغییر نکرده که بخواهیم درباره حقوق خود انعطافی نشان دهیم. علاوه بر آن، در این مدت آمریکا تحریم‌های جدیدی وضع کرده است و همه این تحریم‌ها نیز طبعا باید رفع شود. طرف آمریکایی نیز خواسته‌های خود را قبلا مطرح کرده است. ادعای آنها این است که کماکان نگرانی اصلی‌شان موضوع هسته‌ای ایران است.

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله ای
دانشگاه علم و صنعت ایران

دانشگاه علم و صنعت ایران در نظر دارد احداث نیروگاه برق خورشیدی با توان ۲۰۰ کیلووات را مطابق مشخصات اعلام شده در پیوست فراخوان شماره (۲۰۰۵۰۹۴۵۵۷۰۰۰۰۱۰) از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس WWW.setadiran.ir به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

اطلاعات تماس و نشانی دستگاه مناقصه گزار:
شماره تلفن: ۷۷۲۴۰۴۲۱ اداره کارپردازی
نشانی: تهران- میدان رسالت- خیابان دانشگاه علم و صنعت- دانشگاه علم و صنعت ایران کد پستی: ۱۳۱۱۴-۱۶۸۴۶

مواعد زمانی:
- تاریخ انتشار فراخوان: روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۱
- مهلت دریافت اسناد فراخوان: از روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۱ لغایت روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۶
- مهلت بارگزاری پیشنهادات: از روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۶ لغایت ساعت ۱۲ ظهر روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۶
- زمان بازگشایی پاکات: ساعت ۱۳ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۶

مبلغ و نوع تضمین سپرده شرکت در مناقصه:
- مبلغ تضمین: ۱۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال
- نوع تضمین: ضمانتنامه بانکی یا واریز مبلغ تضمین به شماره حساب ۷۷۹۲-۰۷۱۴-۰۷۵۷-۴۰۰۱ نزد بانک مرکزی به نام تمرکز وجوه سپرده بودجه عمومی دانشگاه علم و صنعت ایران

م الف ۲۳۱۷ شناسه آگهی ۲۲۹۸۸۵۱